

Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Patryk Daniel
Garkowski

**Dwie piosenki oparte na serialu:
„Awatar: Ostatni władca wiatru”**

**Patryk Daniel
Garkowski**

Patryk Daniel Garkowski: Dwie piosenki oparte na serialu:
„Awatar: Ostatni władca wiatru”

ISBN: 978-83-68055-57-3

Data wydania: 6 maja 2024 r.

Wydanie I

Wydawca: Patryk Daniel Garkowski

Projekt okładki: Patryk Daniel Garkowski

Patryk Daniel Garkowski:

Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Magia żywiołów przepotężna

Ogień, ziemia, woda i powietrze
To są żywioły od siebie oddzielne,
To są żywioły ogromnie cenne,
Żywioły mogą być pożyteczne,
Mogą uwalniać ludzi od cierpień,
Choć również mogą być niebezpieczne...
Mogą okazać się one mordercze...

Ognista fala ognisko rozpala,
Służy magia ognia w miejskich latarniach,
Zimą, gdy z mrozem trzeba się zmagać,
To magia ognia gorąc dostarcza,
To magia ognia ciepło dostarcza.

Zaś magia ziemi góry rozsadza,
Górzyste pasma, odporne pasma,
Draży wijące się tuneliki,
Formuje nader cudowne miasta,
Wypruwa bardzo skaliste miasta.

Miasta wijące się jak wstążeczki
Magia ziemista może zapewnić,
Miasta o formach równych pierścieni,
Miasta o wielce gładkiej nawierzchni.

Patryk Daniel Garkowski:
Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Zaś magia wody, zaś magia wody
Może w ruch popchnąć system wodociągowy,
Podlewa florę,
Roślinki spragnione -
Je nawadniać potrafi szczerze.
Potrafi leczyć rany przeokropne,
Potrafi leczyć rany bolące,
Bardzo bolące, bardzo bolące,
Bardzo czerwone i zaognione.

Pewien chłopaczek miał straszną ranę,
Odczuwał chłopczyk bólu kaskadę,
Wznosił, on wznosił bezbrzeżny lament,
Dobijał się w bramę, w moją bramę.

Przerwał mi moje medytacje,
Prędko wyleczyłem jego ranę
Wodnym, wodnym czarem
I zaparzyłem chłopcu herbatkę,
To na dokładkę, to na dokładkę,
Herbatkę, herbatkę, herbatkę,
Ziołową herbatkę, herbatkę.

Użyłem ja dobrej magii wody,
Lepszej niż skromny balsam ziołowy,
Przykro pachnący, przykro pachnący,
Brzydko cuchnący, brzydko cuchnący.

Patryk Daniel Garkowski:
Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Bardzo ten chłopczyk był śmierdzący -
Wyraźnie odrzucał potęgę wody,
Wyraźnie on się dawno nie kąpał,
To wielka szkoda, bezbrzeżna szkoda...

Użyłem dobrej magii wody,
Ażeby wstrętnej rany się pozbyć,
Ażeby chłopczyk nie był zraniony,
Ażeby chłopczyk był wnet radosny.

Chłopczyk już nie miał złej rany,
Więc on powrócić mógł do swej pracy,
Fizycznej pracy, fizycznej pracy -
On wznosił wielkie, kamienne gmachy,
Gmaszyska, gmaszyska, gmachy, gmachy,
Gmaszyska, gmaszyska, gmachy, gmachy,
Do odpoczywania tarasy,
Twory o cenach niewygórowanych.

Magia natomiast powietrza
Różne ciężary diametralnie zmniejsza,
Grawitacyjne usuwa obciążenia,
Choćby można latać na bryzie powietrza
I z góry spoglądać na różne cudeńka,
Na prześliczne krajobrazy,
Na majestat natury kochany.

Patryk Daniel Garkowski:

Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Ogień, ziemia, woda i powietrze

To są żywioły ogromnie cenne,

To są żywioły tutejsze, prawieczne,

Znają ich wszechmoc obywatele,

Przed żywiołami czują oni respekt.

Ogień, ziemia, woda i powietrze

To są żywioły od siebie oddzielne,

To są żywioły ogromnie cenne,

Żywioły mogą być pożyteczne,

Mogą uwalniać ludzi od cierpień,

Choć również mogą być niebezpieczne...

Mogą okazać się one mordercze...

Ogień spopielić potrafi wrogów,

Może on zasiać mnóstwo terroru,

Ogień usmażyć może jak frytkę

Rejony nawet i bardzo lesiste,

Sektory nawet i bardzo mięsiste.

Zaś lecące głązy potrafią zmiażdżyć

Nie tylko małe, drobniotkie robaczki,

Lecz też i większe zwierzaczki,

Z nich mogą powstać bardzo mokre plamy,

Mokre, mokre, mokre marmolady,

Lepkie, lepkie, maziste piany.

Patryk Daniel Garkowski:

Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Z kolei magia wody

Może człowieka utopić.

Kiedy tlenu brakuje,

To ludzkie ciało się denerwuje,

Bardzo się gniewa i podryguje,

Złość w nim buzuje, złość w nim buzuje.

W skład magii wody wchodzi też lód,

Lód bardzo zimny, lód, lodek, lód.

Zimną istotę można zamrozić,

Mroźną skorupą szczelnie obtoczyć.

Ogień, ziemia, woda i powietrze

To są żywioły od siebie oddzielne,

To są żywioły ogromnie cenne,

Żywioły mogą być użyteczne,

Mogą uwalniać ludzi od cierpień,

Choć również mogą być niebezpieczne...

Mogą okazać się one mordercze...

Patryk Daniel Garkowski:

Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Makabryczny, koszmarne i pająkowany potwór Koa

Koa, Koa, Koa,

Koa, Koa, Koa,

Koa, Koa, Koa,

W kokony ludzi lubi krępować,

W kokony ludzi lubi krępować.

Koa to duch pierwotny,

To potwór dusze uśmiercający.

Koa pochłania ludzkie dusze

I tym się bardzo on delectuje,

I tym się bardzo on rozkoszuje.

Koa, Koa, Koa,

Koa, Koa, Koa,

Koa, Koa, Koa,

W kokony ludzi lubi krępować,

W kokony ludzi lubi krępować.

Owijać, owijać w kokony,

W kokony, lepiste kokony

Ruchem raptownym, raptownym,

Nad wyraz, nad wyraz ekspresowym,

Ofiarę czule otulającym.

W kokony, w kokony, w kokony,

W kokony, w lepiste kokony,

W kokony, w białutkie kokony,

W kokony, w szczelniutkie kokony.

Patryk Daniel Garkowski:
Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

We wnętrzu każdego kokonu
Trwa spokój niczym niezmacony,
Od świata w kokonie być można
Bezpiecznie i mile odgradzonym.

Koa, Koa, Koa,
Koa, Koa, Koa,
Koa, Koa, Koa,
W kokony ludzi lubi krępować,
W kokony ludzi lubi krępować.

Są okresy, kiedy jest głodny,
Wtedy jest troszkę rozkojarzony,
Wtedy jest nieco naburmuszony,
Zaś jego brzusek jest troszkę skurczony.

Koa, Koa, Koa,
Koa, Koa, Koa,
Koa, Koa, Koa,
W kokony ludzi lubi krępować,
W kokony ludzi lubi krępować.

Koa, Koa, stwórz pierwotny,
Ma on domeczek bardzo ustronny,
Mieszka on sobie w mrocznej jaskini
I tam jest bardzo, bardzo szczęśliwy,
Tam w samotności jest bardzo szczęśliwy.

Patryk Daniel Garkowski:
Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

A chociaż brakuje mu totemiku,
Bardzo daleki jest od pesymizmu.
Totem, totemik został mu zabrany
Przez jednego z awatarów,
Przez pewnego z awatarów.

Kiedy ktoś wchodzi do niego w buciorach,
Jakaś istota napuszona,
Ludzka istota, zbyt odważna,
W zły sposób śmiała, nadmiernie śmiała,
Dumna, bardzo dumna oraz arogancka,
To wówczas Koa prędko atakuje
I w kokon, i w kokon organizm krępuje,
I w kokon, i w kokon organizm formuje.

Koa, Koa, Koa,
Koa, Koa, Koa,
Koa, Koa, Koa,
W kokony ludzi lubi krępować,
W kokony ludzi lubi krępować.

Kokon nie może hałasować!
Nie może, nie może on trzepotać!
Kokon dobry - ozdoba spokojna,
Jest cichuteńka i ubielona,
Do sieci mocno jest przytwierdzona.

Patryk Daniel Garkowski:
Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Kokon, kokon to jest pokarm.
Ofiara, ofiara od razu nie kona,
Tylko ofiara jest po prostu
Uśpiona, uśpiona,
Uśpiona, uśpiona,
Uśpiona, uśpiona.

Gdy każdy kokon ulepiony,
Gdy każdy kokon ukończony,
Gdy każdy kokon usadzony,
To Koa, Koa jest radosny,
To Koa, Koa jest radosny.

Każdy kokonik przytwierdzony,
Każdy kokonik wyczekujący,
W miejscu ogromnie ustronnym,
W miejscu troszeczkę mrocznym.

Kokon nie może być ruchomy!
Kokon nie może być wzburzony!
Nie może kokon być roztańczony
Niczym na jakimś balu maskowym,
Gdzie ludzie biorą się w obroty,
Kręcąc się, kręcąc jak szybkie bąki.

Na balu, na balu maskowym
Tancerze się brali w obroty,
Tańczyli, tańczyli noc całą,
Aż się rozlali w zgraję wyczerpaną,
Tymi harcami nader wyczerpaną.

Patryk Daniel Garkowski:
Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Ruch ciągły człowieka wyczerpuje.
Człowieczek żyć musi ciągle w trudzie.
Bolesne jest trwanie w sferze świata.
W toksycznych trzeba żyć oparach.

We wnętrzu każdego kokonu
Trwa spokój niczym niezmacony,
Od świata w kokonie być można
Bezpiecznie i mile odgradzonym.

Potworna jest ludzka egzystencja,
Bolesna, bolesna, wciąż bolesna.
Umiaru w cierpieniach nigdy nie ma,
Nie można zaznawać wytchnienia.

We wnętrzu każdego kokonu
Trwa spokój niczym niezmacony,
Od świata w kokonie być można
Na chwilę, choć chwilkę odgradzonym.

Nie lepiej wisieć, wisieć w kokonie
Niż egzystować na też padole?
Pogląd taki jest niczym przepaść.
A Koa czeka, czeka i czeka,
Aż przybędzie nowa duszeczka,
Nowa jakaś, jakaś duszeczka,
Co się w świecie duchów zagubi
I do jaskini Koa się zapuści...

Patryk Daniel Garkowski:

Dwie piosenki oparte na serialu: „Awatar: Ostatni władca wiatru”

Koa, Koa, Koa,

Koa, Koa, Koa,

Koa, Koa, Koa,

W kokony ludzi lubi krępować,

W kokony ludzi lubi krępować.